افلاطون‌گرائی در بیان گودل

سومی آن هم سخنی است که در قضیه پیوستار -که یکی از مشکلات بیست و سه گانه هیلبرت بود- گودل (Kurt Friedrich Gödel) -ریاضیدان معروف - می‌گوید که او هم جمله خوبی می‌گوید. در سال ۱۹۴۷ این را می‌گوید. منظره هیلبرت هم در سال 1926 بوده. خُب گودل چه می‌گوید؟ وقتی می‌خواهد بحثش را سر برساند جمل کوتاهی دارد که بسیار عالی است. چقدر خوب! این هم از کسانی است که ذهنش مثل فرگه است. می‌گوید: من نمی‌دانم چطور شما چشم باز می‌کنید و مثلاً این کتاب را می‌بینید و بعد می‌گویید خُب دارم می‌بینم، خُب چشم باز می‌کنید و شیء ریاضی را هم می‌بینید. می‌گوید من نمی‌دانم از کجا باید بیشتر به این چشم مادی اطمینان کنیم که اعتمادمان به آن بیشتر از اعتمادی به چشمی باشد که داریم با آن عنصر ریاضیاتی را می‌بینند! دیدن، دیدن است. خیلی جمله خوبی است.

برای جلسه بعد، بحث ما این است؛ مقاله‌ای هم زحمت کشیده‌اند به این عنوان «مثال دقیق، سؤال روان» که یازده نوع سؤال است که من می‌خواستم دو تا از اصلی‌های آن را بگویم ولی نرسیدم. ان شاء الله اگر زنده بودیم برای هفته بعد.

شاگرد: بحث جلسه بعد چیست؟

استاد: مواردی‌که می‌توانیم به‌وضوح نشان بدهیم که تمام بشر چشمشان چیزی را ببیند که دیگر احدی قدرت نداشته باشد که وقتی دیدند، آن را از دستشان بگیرد. ما به‌دنبال این هستیم. من به گمانم از این‌ها داریم و خیلی حسابی هم داریم.

بازبینی #7
ایجاد شده 11 فوریه 2024 16:29:55 توسط ... .
به روزرسانی شده 5 فوریه 2025 14:35:22 توسط ... .